

■ † Κυριακὴ Β' Λουκᾶ

**«Μέσα μας, στὴν καρδιά μας,
ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ μας πρέπει νὰ βρίσκεται
ὁ πλησίον μας»***

Ἡ βασικὴ καὶ πρωταρχικὴ Ἐντολὴ εἶναι ἡ «Ἀγάπη!».

Εἶναι μία μικρὴ λέξι, ἀλλὰ περιεκτικὴ. Εἶναι εὐκόλο νὰ πῆς ὅτι πρέπει ν' ἀγαπᾶς, δὲν εἶναι καθόλου εὐκόλο ὅμως ν' ἀποκτήσης τὴν Ἀγάπη σὲ ἱκανοποιητικὸ βαθμὸ.

Δὲν εἶναι σαφὲς μὲ ἀκρίβεια πῶς πρέπει ν' ἀποκτηθῆ. Γι' αὐτὸ τὸν λόγο, ὁ Κύριος περιβάλει τὴν Ἐντολὴ αὐτὴ μὲ ἄλλους ἐπεξηγηματικούς κανόνες, ὅπως: «*Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν*» (Ματθ. ιθ' 19) καὶ «*Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως*» (Λουκ. στ' 31).

Ἐδῶ βλέπουμε τὸ βαθμὸ τῆς Ἀγάπης ποὺ μπορεῖ νὰ τὴν ὀνομάσῃ κανεὶς ἀπεριόριστη. Ὑπάρχει ὄριο στὴν Ἀγάπη ποὺ ἔχει κανεὶς γιὰ τὸν ἑαυτό του; Ὑπάρχει καλὸ ποὺ δὲ θὰ ἤθελε κάποιος νὰ τοῦ κάνουν οἱ ἄλλοι;

Τὴν Ἐντολὴ αὐτὴ δὲν εἶναι δύσκολο νὰ τὴν τηρήσῃ ὁ ἄνθρωπος. Τὸ πρόβλημα ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ κατὰ πόσο ὁ ἄνθρωπος ἔχει τέλεια Ἀγάπη πρὸς τοὺς ἄλλους, ὥστε καὶ αὐτοὶ ν' ἀποδώσουν μὲ πληρότητα τὰ αἰσθήματά του.

Ὅταν γίνεται αὐτό, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ σκεφθῆς τι πρέπει νὰ κάνῃς γιὰ τοὺς ἄλλους σὲ μία δεδομένη στιγμή· θὰ σοῦ τὸ ὑποδείξῃ ἡ καρδιά σου. Ἐσὺ προσπάθησε ἀπλᾶ νὰ δια-

τηρήσης τὴν Ἀγάπην. Στὴν ἀντίθετη περίπτωση, θὰ σὲ προσεγγίση ἀμέσως ὁ ἐγωϊσμὸς καὶ θὰ σὲ περιορίση στὸν ἑαυτὸ σου. **Καὶ τότε οὔτε τὸ μικρὸ σου δακτυλάκι δὲ θὰ σηκώσης γιὰ τὸν ἄλλον, οὔτε κὰν θὰ τὸν κοιτάξης, ἀκόμα κι ὅταν πεθαίνει.**

Ὅταν λέη ὁ Κύριος: «Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν», ἐννοεῖ πὼς μέσα μας, δηλαδὴ στὴν καρδιά μας, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ μας πρέπει νὰ βρίσκεται ὁ πλησίον μας. Ἄν τὸ «Ἐγώ» μας παραμένῃ ἐκεῖ ὅπως καὶ πρὶν, δὲν πρέπει νὰ περιμένουμε πὼς θὰ προκύψῃ κάποιον καλὸ.

(*) Ὁσίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χώρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Β΄, σελ. 121-122, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

● Ἐπιμέλ. ἡμετ.